

SZÓRD,

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 32. szám, 2020. augusztus 7.

ki tudja, meddig szórhatod

Kormányunk július végén a hungarikumok és nemzeti értékek megismertetéséhez és népszerűsítéséhez szükséges évi nyolcszázmillió forint többletforrás biztosításának tárgyában rendelkezett, lásd erre vonatkozólag a 1445/2020. (VII. 28.) Korm. határozatot. Népünk eszerint a hungarikumokat nem ismeri, vagy ha mégis, akkor direkt utálja őket, ami akkor válik meglepővé, ha a hungarikumok listájára futó pillantást vetünk.

Pálinka, fröccs, Unicum, birkapörkölt, halászlé, téliszalámi. Ezek a magyarság csúcsteljesítményei, legalábbis a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény precíz meghatározása szerint, most viszont az derül ki, hogy a magyarság az ő csúcsteljesítményeit, élükön a pálinkával és a fröccsel, egyáltalán nem ismeri, vagy ha mégis, undorral fordít hátat nekik.

Budapest szintén hungarikum és szintén közutálatnak örvend, kiváltképp a hatalom legfelső köreiben, érthető hát, hogy kormányunk ezt a felemás helyzetet sürgősen orvosolni kívánja, persze a saját észjárása szerint. Pénzszórással, noha e konkrét esetben az önszuggesztió volna hatásosabb.

És ez még semmi ahhoz képest, hogy kormányunk népszerűsíteni fogja a tiszavirágzást, lévén az is a magyarság csúcsteljesítményeinek egyike, s mint ilyen, nyilván népszerűsítésre és társadalmiasításra tart igényt. (Hol marad ebből Demeter Szilárd? Rejtély.)

Valójában persze az se kizárt, hogy a képlet ennél jóval egyszerűbb. Reggelente madáracsicsérgésre ébredő kormányunk gyakorta érez arra irányuló késztetést, hogy pár száz milliót vagy milliárdot találomra szétszórjon az övéi között, ilyenkor belemarkol a pénzes ládikába és szétszór. Ez nem annyira hungarikum, mint inkább ősidők óta ismert és méltányolt nagyúri gesztus, jelen formájában viszont mégis győztes, mégis új és magyar.